

[Socialministeren.]

Nu går vi ind i en opgave med at bringe administrationsudgifterne ned dér, hvor de hører til, men vi må regne med, at den nye dagpengeordning vil bevirke en stigning af udgifterne. Vi må også regne med, at den nye lægeordning, som blev gennemført for provinsen, har medført stigende udgifter for sygekasserne, hvad angår deres administration. Vi skal regne med, at der er en stigende tilgang af medlemmer, og vi skal regne med lønstigninger. Jeg fremhæver ikke dette for at sige, at der ikke kan gøres noget, men man skal være opmærksom på, at der er modgående tendenser, vi må tage hensyn til. Endelig må jeg sige, at jeg synes ikke om det angreb, der i motiveringen for spørgsmålet fremførtes mod min forgænger, hr. Bomholt. Han har ikke hindret, at der blev foretaget en gennemgang af administrationen. I sygekassekommissionens betænkning står der udtrykkeligt, at man skulle tage spørgsmålet op og nedsætte et udvalg med forvaltningskommissionen som deltager for at gennemgå administrationen. Dette forslag er fulgt op fra socialministeriets side, og i betænkningen fra folketingsudvalget har man fulgt samme linje. Det har altså hele tiden, lige fra kommissionens arbejde blev sluttet og lovforslaget blev vedtaget, været en forudsætning, at man skulle nedsætte dette udvalg, når man fik grundlag derfor i den nye lov. Jeg kan da sige, at udvalget blev nedsat, betænkningen foreligger nu, og vi vil i socialministeriet og i direktoratet sørge for, at der kommer mest muligt ud af det.

Peter Larsen: Jeg vil gerne takke ministeren for den positive forhåndsindstilling, han har givet udtryk for i sit svar til mig. Derudover vil jeg gerne tilføje, at for mig at se kan man udmærket sammenligne forskellige former for sygekasser, uden at man behøver at drage den konklusion, som den højtærede minister her gør.

Må jeg have lov at pege på sygekassen Århus, som vistnok er landets største. Her har man en administrationsudgift, der ligger på halvdelen af de københavnske distriktssygekassers. Jeg tror ikke, at betjeningen i Århus er ringere end den, man får herinde. Vi har altså fra vor side, når

vi har rørt ved dette spørgsmål, i høj grad været opmærksom på de forskellige omstændigheder, der kunne spille ind i bedømmelsen. Tilbage bliver alligevel, at det navnlig er i København, hvor man har den specielle form og den specielle opdeling af sygekasserne, at dette kommer til at spille en helt afgørende rolle ved bedømmelsen af administrationsudgifterne.

Den højtærede minister syntes ikke om min motivering og det angreb, der deri skulle ligge på hans forgænger. Han pegede på, at kommissionen havde henvist til, at dette spørgsmål skulle løses senere. Derfor vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om han er enig i den opfattelse, at fordi en sagkyndig kommission har udtalt, at spørgsmålet bør løses senere, skal folketinget udelukkes fra ved gennemførelsen af en ny lov at træffe de foranstaltninger, som folketinget måtte anse for at være nødvendige. Det blev folketinget efter oppositionens opfattelse ved den nye sygekasselovs vedtagelse. Jeg ville være ked af, om en sådan praksis skulle vinde indpas og dermed begrænse folketingets muligheder.

Socialministeren (Bundvad): Jeg vil ikke gå ind i en diskussion om kasser i Århus og København ud over, at jeg vil sige, at i Århus løses en del af de opgaver, som de københavnske sygekasser løser, over Århus socialkontor, og det giver altså en difference. Det er et af de problemer, som nu tages op, og som vi skalse at få gjort noget ved.

Jeg vil gerne understrege det, det ærede medlem hr. Peter Larsen sagde, at det ikke kan være meningen med en teknisk kommission eller en sagkyndig kommission, ej heller en kommission med politisk deltagelse, at den skal afskære folketinget fra at foretage ændringer i den pågældende lovgivning, selvfølgelig ikke. Folketinget er højeste myndighed, hvad dette angår, men når folketinget har besluttet sig, så må det være vejledende for ministeren, hvad der står i loven og i betænkningen, og det er den vejledning, jeg følger her. Der skulle nedsættes et udvalg; det blev nedsat. Når udvalgsbetænkningen kom, skulle den følges op, og det er den blevet.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.